

איגרת הקודש

מכתבי הקודש של המקובל רבינו שמשון מאוסטרופוליא ז"ל הי"ד

סגולה נפלאה לקרותה בערב פסח

העתקה מכתבי הקודש של המקובל רבינו שמשון מגיד מאוסטרופוליא ז"ל הי"ד סוד גדול ונורא, וכתוב שם שכל מי שמעיין הסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו, אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן סלה:

שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילים ה' מכליון וחרץ, כולם קדושים אשר המה בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתריך, ועל רב שלומכם התענגו מעתה ועד עולם אמן סלה.

בתכלית הקיצור מה שכתב האר"י ז"ל בקונטרס שלו הנקרא פלאות רבות בשער הנקרא יציאת מצרים, (פרק ג' דף מ"ב ע"א) וזה לשונו:

הנה כבר הודעתוך שפרעה נלקה במצרים בעשר מכות אלו על ידי שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים בשלשה רקיעים של טמאה, האחד נקרא שרע והשני נקרא תמוך, והשלישי נקרא בישאה, ועליהם השר הנקרא דלפקט, ועליהם ועל כלם השר הנקרא תקא, בראשית חסר מן השלישי עשרה, וחסר מן הרביעי ששה, וחסר מן התשיעי ששה כפתיב:

והנה מה שלקו המצריים במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, השם שפ"ו שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והכה. ומצד השם תק"ל לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות, והשם אמר והכה. ומצד השם אשצ"ה לקו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות, ובמה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות. מה פשעו ומה חטאו, ומה המעל אשר מעלו אבותינו, להיות בכור הברזל הזה, עד שגאלם בשמות אלו דע"ב צד"א כשח"ב. עד כאן לשון האר"י ז"ל:

והנה מורי ורבותי קדושי ישראל, הדברים האלה פלאים הם, סתומים וחתומים סגור ואין פורש אותם. וכבר שאלוני גדולי ישראל לבאר להם דברי האר"י ז"ל ולא הגדתני. ומגדל אהבת מורי ורבותי אגלה רו זה שנתגלה לי בחלום חזיון לילה, ועכשו אגלה הדבר ברמז לפני כבוד תורתו, והוא רחום יכפר:

וזאת הענין: מה שכתב האר"י ז"ל שפרעה נלקה במצרים עשר מכות וכו', פונתו כך: כי אמרו בעלי קבלה מעשית, שיש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה הממנים להכות את

הַרְשָׁעִים וְלֹהֲעֵינִישׁם בְּגִיחָנָם וְלִטְהָרָם מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְעַל זֶה נֹאמֵר: "וְלֹהֲכֹת בְּאֶגְרֵף רֶשַׁע", כִּי אֶגְרֵף, רָמְזוּ שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים מֵאֲתִים וּשְׂמוּנִים, וְעַל יָדָם נִלְקָה גַם פְּרַעַה הַרְשָׁע. וְאוֹמֵר אֲנִי הַכּוֹתֵב שְׁזָהוּ סוּד נִפְלָא כַּאֲשֶׁר הוּא נִכְתָּב בְּמִנְיָן וּבְמִסְפָּר: דָּם. צַפְרָדַע. כְּנָם. עָרוֹב. דְּבַר. שְׁחִין. בְּרַד. אַרְבָּה. חֲשָׁךְ. מַכַּת בְּכוֹרוֹת:

אלו עשר מכות כאשר כתבתי אות באות, עולים שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים לטהר את הרשעים, והוא פשט נפלא, עין לא ראתה:

וְהֵנָּה הַחֲשֹׁבוֹן מְכוֹן כַּאֲשֶׁר נִכְתָּב "כְּנָם" חֶסֶר יו"ד, גַּם "עָרוֹב" חֶסֶר וּא"ו. גַּם "חֲשָׁךְ" חֶסֶר וּא"ו. וְאִז הַחֲשֹׁבוֹן מִמָּשׁ, לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר מִשְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתִים וּשְׂמוּנִים מִלְּאֲכֵי חֲבֻלָּה, שְׁמַעֲנִישִׁין אֶת הַרְשָׁעִים. וְהֵינּוּ מֵה שֶׁכְּתָב הָאֶר"י ז"ל: "כְּכַתּוּב", פְּרוּשׁ כְּכַתּוּב בְּסִפְר תּוֹרָה, וְלֹא כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּסִדּוּרִים וּבַעַל הַהַגְדָּה, כִּי שָׁם נִכְתְּבוּ כָּלֵם מְלֵאִים. אֲלֵא צְרִיךְ לִהְיוֹת חֶסֶר כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסִפְר תּוֹרָה. וְגַם רַבֵּי יְהוּדָה לֹא כָּתַב סִימָנִים כָּלֵם רַק רֵאשִׁי תִיבוֹת, דַּצ"ךְ עַד"ש בֶּאֱחָ"ב, כְּמוֹ שֶׁכְּתָב הַרַב יִצְחָק אַבְרָהָמָא וְכִמוֹ שֶׁכְּתָבֵתִי לְעִיל:

וְהֵינּוּ מֵה שֶׁכְּתָב הָאֶר"י ז"ל: "בְּרֵאשִׁית חֶסֶר מִן הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרָה", פְּרוּשׁ: מִכָּה שְׁלִישִׁית שֶׁהִיא כְּנָם חֶסֶר יו"ד. "מִן הַרְבִּיעִי שֶׁשָּׁה" שֶׁהִיא מַכַּת עָרוֹב גַּם חֶסֶר וּא"ו. "וְחֶסֶר מִן הַתְּשִׁיעִי שֶׁשָּׁה", שֶׁהִיא מַכַּת חֲשָׁךְ גַּם בֵּין חֶסֶר וּא"ו. וְמֵה שֶׁאָמַר "כְּכַתּוּב", רוֹצֵה לִזְמַר שֶׁכֵּן כְּתוּב בְּסִפְר תּוֹרָה חֶסֶר, בְּנִזְכָּר לְעִיל:

וְזָהוּ סוּד אֱלוֹ "עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהִבִּיא" הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, מְכוֹן מִמָּשׁ שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתִים וּשְׂמוּנִים מִלְּאֲכֵי חֲבֻלָּה שֶׁהִכּוּ אֶת פְּרַעַה וְאֶת הַמִּצְרַיִים בְּמִצְרַיִם, הַמְּמַנִּים בְּאֱלוֹ שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים: אֶחָד נִקְרָא שַׁרְע, וְאֶחָד נִקְרָא תַמּוּךְ, וְאֶחָד נִקְרָא בִישָׁהָא, גַּם בְּזֶה יֵשׁ סוּד גְּדוֹל וְנִפְלָא, אֱלוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאֲתִים וּשְׂמוּנִים מִחֲנוֹת שֶׁהִכּוּ אֶת פְּרַעַה וְאֶת הַמִּצְרַיִים בְּמִצְרַיִם כְּאֱמֹרָה, שְׁמַמְנִים בְּאֱלוֹ שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמָאָה, אֲמַר לָנוּ הַכְּתוּב סוּד נִפְלָא וְנוֹרָא, וְתַקֵּן הַמַּגִּיד כְּמוֹ שֶׁשָּׁנָה אֱלוֹ "עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהִבִּיא" שֶׁבְּאֱלוֹ שְׁלֹשׁ תִּיבוֹת נִרְמְזִים הַשְּׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמָאָה, וְשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאֲתִים וּשְׂמוּנִים מִלְּאֲכֵי חֲבֻלָּה שֶׁהִכּוּ אֶת פְּרַעַה וְאֶת הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, כְּמִנְיָן עֶשֶׂר מִכּוֹת:

דְּהֵינּוּ עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת שַׁרְע, מִכּוֹת אוֹתִיּוֹת תַמּוּךְ, שֶׁהִבִּיא אוֹתִיּוֹת בִישָׁהָא, רָמְזוּ לְאֱלוֹ שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טְמָאָה שֶׁבָּהֶם יֵשׁ מְמַנִּים כְּמִנְיָן שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתִים וּשְׂמוּנִים מִלְּאֲכֵי חֲבֻלָּה מִמָּשׁ, כְּמִנְיָן עֶשֶׂר מִכּוֹת, דָּם צַפְרָדַע וְכוּ', וְהֵם שֶׁהִכּוּ אֶת פְּרַעַה וְאֶת הַמִּצְרַיִים בְּמִצְרַיִם, כִּי מִלְּאֲכֵי חֲבֻלָּה מְמַנִּים לִהְיוֹת אֶת הַרְשָׁעִים לִטְהָרָם מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם כְּאֱמֹרָה. וְעַל יָדָן הִכָּה אֶת פְּרַעַה וְאֶת הַמִּצְרַיִים בְּמִצְרַיִם מִנְיָן עֶשֶׂר מִכּוֹת אֱלוֹ, וְהוּא פְּלֵא גְדוֹל:

וְמֵה שֶׁכְּתָב הָאֶר"י ז"ל: "וְעֲלִיָּהֶם הַשֶּׁר דְּלִפְקֻט", בּוֹנְתוֹ הוּא שְׁשָׁם זֶה שְׁרָשׁוּ יוֹצֵא מִמִּלַּת "הַמִּצְרַיִם", וְהֵינּוּ: שְׁשִׁלְשָׁה רְקִיעִים הֵם:

עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהִבִּיא וּכְפָרוּשׁ הַגְּאֹוֹן, וְנִמְשָׁךְ עַל "הַמִּצְרַיִם" שֶׁהוּא שֵׁם דְּלִפְקֻט בְּאוֹתִיּוֹת הַקּוֹדְמוֹת לְאוֹתִיּוֹת "הַמִּצְרַיִם", וְהֵמ"ם אַחֲרוֹנָה הִיא מ"ם הַרְבוּי וְאִינָה מִן הַשֶּׁרֶשׁ, וְרָמְזוּ לְזֶה הַמַּגִּיד בְּמֵאָמַר: "אֱלוֹ עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהִבִּיא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם", כְּלוֹמֵר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם קוֹדְמוֹת עַל אוֹתִיּוֹת "הַמִּצְרַיִם":

וְמֵה שֶׁכְּתָב הָאֶר"י ז"ל: "וְעֲלִיָּהֶם וְעַל כָּלֵם הַשֶּׁר הַנִּקְרָא תְקָא, בּוֹנְתוֹ, כִּי רֵאשִׁי תִיבוֹת שֶׁל אֱלוֹ עֶשֶׂר מִכּוֹת, דַּצ"ךְ עַד"ש בֶּאֱחָ"ב, בְּגִימְטְרִיא תְקָא, כְּמִנְיָן הַשֶּׁר מִמָּשׁ, וְכְמִנְיָן אֲשֶׁר, וְזָהוּ סוּד בּוֹנְת הַכְּתוּב בְּסִדּוּר בֶּא:

"ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים", אשר דיקא, שהוא כמספר תקא, וכיצא בו הרבה פסוקים (אלף), שמורים על זה לסוד אשר, כמנן ראשי תיבות של עשר מכות כמו שבארנו, ויש לנו בזה סודות נפלאים. וכבוד אלהים הסתר דבר:

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: "השם שפו שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות. והשם תקל אמר והכה אותם במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות. והשם אשצה אמר והכה אותם במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות", כונתו לסוד נפלא ונורא:

פלגתא דרבי יוסי הגלילי ורבי אליעזר ורבי עקיבא המזכר בהגדה. רבי יוסי הגלילי אומר מנין, ורבי אליעזר אומר מנין, ורבי עקיבא אומר מנין, וזהו שכתב האר"י ז"ל: והשם שפ"ו אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, רמז לרבי יוסי הגלילי. כי רב"י יוסי הגלילי בגימטריא שפו, ומה שכתב שבו אחז דוד בן ישי, רמז גם כן, דו"ד ב"ן ישי גימטריא שם שפו, שבאותו השם דוקא בא דוד בן ישי. ורמז גם כן מה שכתב בספר סודי רזא, שרבי יוסי הגלילי ניצוץ דוד בן ישי. וזה השם הכה אותם. ומצד השם תקל לקו המצרים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות, רמז לסוד רב"י אליעזר בגימטריא תקל, והינו רבי אליעזר אומר, דוקא, שהוא שם תקל, לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות. ומה שכתב השם אשצה לקו במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות, רמז לסוד רב"י עקיבא, שהוא בגימטריא אשצה עם הכולל, שהשם הזה אמר שיבדו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות. הרי מרמזים אלו שלשה שמות – שפו תקל אשצה – באלו השלשה תנאים:

רבי יוסי הגלילי בגימטריא שפו, רבי אליעזר בגימטריא תקל, רב"י עקיבא בגימטריא אשצה, והוא סוד נפלא ונורא. רזא דרזין. סתרא דסתרין. הינו כאשר כתבתי למעלת כבוד תורתו, והוא רחום יכפר עון:

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: "במה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות, מה פשעו מה חטאו אבותינו" וכו', כונתו: באלו עשר מכות שהם דצך עדש באחב, נרמזים באלו אותיות סוד וטעם ירדת אבותינו למצרים, כמו שכתבתי למעלת כבוד תורתו. והנה באלו המכות הכה אותם, וירפא אותנו הקדוש ברוך הוא והכה בהם מכה רבה אצבע אלהים היא, ומן המכה עצמה באה רפואה לישראל, שגאלם הקדוש ברוך הוא, וכמו שכתבתי. ומה שכתב: "מה פשעו" וכו', רוצה לומר: באלו המכות נרמז החטא של אבותינו שגרם ירדת מצרים. ויש לנו סוד נפלא ונורא לתרץ קשיא זו מה שהקשו מעלת כבוד תורתם עלי, אבל גם זה ניחא כאשר כתבתי למעלתם, נפלאות מתורתו הקדושה והטהורה:

ומה שכתב האר"י ז"ל: "שהקדוש ברוך הוא גאל אותנו בשמות אלו דעב צדא כשחב", כונתו כי האותיות ראשונות של דצך עדש באחב הם דע"ב, והאותיות שניות הם צד"א, והאותיות האחרונות הם כשח"ב, ונרמזים באלו השלשה שמות הרפואה שרפא הקדוש ברוך הוא לישראל, שגאל אותנו בהם, הרי באותן המכות שהכו בהם המצריים, נרמזים הגאולה והרפואה לישראל. ויהא רעוא לפני הקדוש ברוך הוא שיראנו ביאת משיחנו במהרה בימינו, עם המלאכים השייכים לגאולה, ויקים בנו מקרא שכתוב: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, אמן נצח סלה ועד: